

Nr 373.

Av fru **Johansson** m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 96, med förslag till arbetstidslag för detaljhandeln m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 96 med förslag om arbetstidslag för detaljhandeln m. m. stadgas i § 2 punkt 6 att undantagen från lagens bestämmelser är försäljningen av konfektyrer och tobaksvaror i förpackning, tändstickor samt färsk frukt från automatapparat som är uppsatt utanför butik där sådana varor saluföras och som handhaves av butiksägaren. Då man från de flesta håll, där man har hand om ungdomsvården, uttalat att automathandeln, så som den redan nu förekommer, ständigt för barn och ungdom utgör en stor frestelse till olovliga tillgrepp, hade man hoppats att denna automathandel helt skulle förbjudas. Vi anse det därför vara mycket ologiskt och beklämmande, om riksdagen skulle besluta att bifalla förslaget om utvidgande av automathandeln till att även omfatta tobaksvaror, endast för att den tobaksrökande allmänhetens krav på lätt tillgängliga varor skulle tillgodoses.

Även sett från en annan synpunkt kan man anse denna förordning mindre lämplig. Tobaksrökning bland småpojkar är ett oskick som inte är lätt att komma till rätta med. Frågan är om inte denna nya möjlighet att lätt komma över tobaksvaror kommer att ha till följd att detta oskick utbredes än mer bland de unga. Och om man redan nu tycker att det är fördärvbringande att automaterna locka ungdomen att förstöra sina slantar på godsaker, måste man ju tycka att det är ändå mer fördärvbringande att förstöra slantarna på tobaksvaror. Visserligen äro dessa varor redan nu tillgängliga för småpojkar i tobaksaffärerna, men där kan man ju ändå räkna med en viss kontroll genom affärsinnehavarens omdömesförmåga. Denna i och för sig svaga kontroll kommer, i den händelse att automathandel även tillåtes för tobaksvaror, alldeles att elimineras.

Vi vilja i övrigt hänvisa till socialstyrelsens yttrande i denna fråga, där man bland annat säger att statens inspektör för fattigvård och barnavård nyligen gjort en rundfråga bland barnavårdsnämnderna i ett antal av våra större städer, där samtliga de nämnder, som yttrade sig i frågan, betygade att denna handel givit upphov till mycket allvarliga missförhållanden. Barn och ungdom (företrädesvis pojkar) ha i stor utsträckning frestats till olovliga tillgrepp från utomhusautomater. Malmö barnavårdsnämnd meddelar exempelvis, att under år 1934—1937 icke mindre än 65 minderåriga varit föremål för nämndens åtgärder i samband med tillgrepp från automatapparater.

Med den uppfattning om automathandelns sociala vådlighet ur barnavårdens och ungdomsskyddets synpunkt, åt vilken styrelsen här har givit uttryck, faller det av sig självt, säger socialstyrelsen, att den icke kan godtaga den av de sakkunniga föreslagna utvidgningen av rätten till försäljning från automater att även omfatta tobaksvaror.

Med stöd av det anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta att avslå den del i § 2 punkt 6 i Kungl. Maj:ts proposition nr 96 som stadgar att tobaksvaror i förpackning få försäljas från automatapparat.

Stockholm den 15 mars 1939.

		<i>Elsa Johansson.</i>
<i>Märta Öberg.</i>	<i>Olivia Nordgren.</i>	<i>Blenda Björck.</i>
<i>Axel Landgren.</i>	<i>Josef Weijne.</i>	<i>Ruth Gustafson.</i>
<i>Hildur Alvé.</i>	<i>Kerstin Hesselgren.</i>	<i>Hildur Humla.</i>
<i>F. O. Ericson.</i>	<i>Gust. Larsson,</i> <i>Julita.</i>	<i>Erik Lundbom.</i>
<i>Carl Hoppe.</i>	<i>Agda Östlund.</i>	<i>Adolf Wallentheim.</i>